

Bruksela, 11 marca 2019 r.
(OR. en)

7218/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0048(NLE)

PECHE 97

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	6 marca 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 98 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY dotyczącej stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, oraz uchylająca decyzję 9398/1/14 REV 1

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 98 final.

Załącznik: COM(2019) 98 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.3.2019
COM(2019) 98 final

2019/0048 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji
ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, oraz uchylająca decyzję 9398/1/14 REV 1**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na spotkaniach Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) w latach 2019–2023 w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim

Umowa o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim („umowa IOTC”) ma na celu, poprzez ustanowienie IOTC, wspieranie współpracy zmierzającej do ochrony i optymalnego wykorzystania zasobów oraz wspierania zrównoważonego rozwoju rybołówstwa eksploatującego te zasoby. Umowa ta weszła w życie w dniu 23 marca 1996 r.

Unia jest jedną ze stron umowy IOTC i zatwierdziła ją zgodnie z decyzją Rady 95/399/WE¹.

2.2. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim

IOTC jest organem ustanowionym przez odnośną umowę, którego obowiązkiem jest zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochrona w obszarze objętym umową. IOTC przyjmuje środki ochrony i zarządzania, by zapewnić ochronę zasobów objętych umową i wspierać ich optymalne wykorzystanie.

Jako członek IOTC Unia ma prawo uczestnictwa i prawo głosu. IOTC podejmuje decyzje w drodze konsensusu, z możliwością przegłosowania większością trzech czwartych głosów.

2.3. Decyzje IOTC

IOTC posiada upoważnienie do przyjmowania środków ochrony i egzekwowania w odniesieniu do zasobów objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. IX ust. 4 umowy środki te wchodzi w życie 120 dni po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez IOTC. Umawiające się strony, które zgłoszą sprzeciw wobec danego środka w terminie 120 dni od powiadomienia, nie są nim związane. Jeżeli ponad jedna trzecia umawiających się stron zgłosi sprzeciw, pozostałe umawiające się strony nie są zobowiązane do wdrożenia kwestionowanego środka.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie na dwóch etapach. Decyzja Rady określa podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego corocznego

¹ Decyzja Rady 95/399/WE z dnia 18 września 1995 r. dotycząca przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

posiedzenia w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które są przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

W odniesieniu do IOTC podejście to jest wdrożone decyzją Rady 9398/1/14 REV 1² z dnia 8 maja 2014 r., która określa stanowisko Unii na forum IOTC na lata 2014–2018. Decyzja zawiera ogólne zasady i kierunki działań, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę IOTC. Ponadto na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia standardowy proces doprecyzowania z roku na rok stanowiska Unii.

W decyzji Rady 9398/1/14 REV 1 przewidziano dokonanie przeglądu stanowiska Unii przed corocznym posiedzeniem w 2019 r. Niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum IOTC na lata 2019–2023, zastępując tym samym decyzję 9398/1/14 REV 1.

W decyzji 9398/1/14 REV 1 uwzględniono zasady i kierunki działań nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013³, jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa⁴. Ponadto stanowisko Unii zostało w niej dostosowane do traktatu lizbońskiego.

Obecna modyfikacja uwzględnia, w kontekście skutków rybołówstwa, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”⁵ oraz wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁶ i konkluzje Rady w sprawie tego wspólnego komunikatu⁷.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie

² Decyzja Rady 9398/1/14 REV 1 w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁴ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁵ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

⁶ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

⁷ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁸.

4.1.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

IOTC jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie umowy IOCT.

Akty, które ma przyjąć IOTC, to akty mające skutki prawne. Są one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. IX umowy IOTC i mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁹;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹⁰; oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹¹.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy IOTC.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. **Materialna podstawa prawna**

4.2.1. *Zasady*

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli akt ten ma dwójaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ma zastąpić decyzję 9398/1/14 REV 1, która obejmuje lata 2014–2018.

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

⁹ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, oraz uchylająca decyzję 9398/1/14 REV 1

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 95/399/WE¹² Unia zawarła Umowę o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim („umowa IOTC”), na mocy której ustanowiono Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).
- (2) IOTC jest organem ustanowionym przez umowę IOTC, którego obowiązkiem jest zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochrona w obszarze objętym umową IOTC. Komisja IOTC przyjmuje środki ochrony i zarządzania, by zapewnić ochronę zasobów objętych umową IOTC i wspierać ich optymalne wykorzystanie. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹³ stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i zapewnić, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia

¹² Decyzja Rady z dnia 18 września 1995 r. dotycząca przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”¹⁴ oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu¹⁵ propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”¹⁶ odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach IOTC w latach 2019–2023, ponieważ środki IOTC w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008¹⁷; rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009¹⁸; i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹⁹.
- (7) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach IOTC, jest określone w decyzji Rady 9398/1/14 REV 1²⁰. Należy uchylić decyzję 9398/1/14 REV 1 i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2019–2023.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze objętym umową IOTC oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje

¹⁴ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

¹⁵ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

¹⁶ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

¹⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

¹⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

²⁰ Decyzja Rady 9398/1/14 REV 1 w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).

przedstawione przed posiedzeniami IOTC lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie ma zostać zajęte na posiedzeniach IOTC, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia IOTC w 2024 r.

Artykuł 4

Decyzja 9398/1/14 REV 1 z dnia 8 maja 2014 r. traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*